

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 24 de Maig 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana — Any I. — Núm. XIII

La dignitat de les persones no és pas en relació amb la manera de vestir; dessota unes distincions de jerarquia si pot amagar molt bé un sentiment cruel.

Entusiasme monàrquic

AMB motiu de la visita dels Reis a Barcelona, el seu Alcalde, Comte de Güell, ha tingut una bona avinentesa per a palesar la seva devoció a S. M., adreçant al poble una al·locució, plena del més fervorós monarquisme, per a convidar-lo a donar una bona arribada al Rei i retre-li l'homenatge, que segons el Batlle de Barcelona, tant ha fet per ésser-ne mereixedor.

Aquesta al·locució, plena de lloances al Rei i Comte de Barcelona l'hem trobada excessivament cortisana i desplaçada de la manera de sentir d'una gran majoria del nostre poble. Ens hauria agradat molt més que hagués estat redactada amb la delicadesa que usa el senyor Maluquer i Viladot, el qual probablement sent, amb tanta sinceritat, el seu amor a la monarquia, com l'esmentat comte de Güell, i d'aquesta manera la seva lectura no hauria estat tan punyent ni hauria ferit la sensibilitat política d'un gran sector de Catalunya, el qual forçosament no podrà veure amb complaença semblants manifestacions. Catalunya, però, ja és major d'edat; té el seu sentit polític prou afinat, i majorment en les actuals circumstàncies, perquè accepti consells d'aquesta naturalesa, ni es deixi enganyar ni enlluernar per unes promeses i unes concessions, de caràcter interí i sense uns fonaments legals i democràtics que les avalin. No. Avui, per fortuna, la immensa majoria dels catalans porten al cor i formant part del seu caràcter ben arrelat el sentiment de catalanitat, i difícilment se'ls podrà fer comprendre que han d'esperar-ho, com una reial Gràcia, l'obtenció i el respecte a un dret natural que tenen els individus i els seus pobles de governar-se per si mateixos i escollir la forma de govern que més els plagui.

No cal recordar amb massa agraïment l'indult a uns homes que no havien comés altre pecat que el d'estimar massa la llibertat de la seva terra; no havem d'estar excessivament contents d'haver aconseguit una mica més de llibertat per expressar-nos públicament en la nostra parla materna, (*encara queden els nostres infants els quals han de patir l'esclavatge d'una llengua estrangera al seu esperit i que representa una verdadera tortura per a llurs tendres cervells i que considerem un deure pedagògic alliberar-los*); tot això que avui ens volen concedir ens ho prengueren violentament no fa gaire temps i amb el consentiment de la mateixa personalitat que ara es vol homenatjar; aleshores cregué convenient ofegar el sentiment pairal que ara vol afalagar amb promeses i concessions més pròpies per enlluernar un poble d'infants, que no el que ha sofert serenament un calvari de persecucions i humiliacions, durant més de sis anys. Per aquest poble la promesa més o menys sincera de deixar-li exhibir una senyera, si es comporta ben mansoi i addicte a una institució que sembla trontollar, ja no pot interessar-li totalment, ni ha de fer-li hipotecar la seva llibertat política. Catalunya ha de bastir la seva independència, com a poble, damunt uns fonaments més sòlids, duraders i a la vegada, democràtics.

La nostra fe republicana ens priva d'acceptar cap solució que no sigui emmarcada en una ampla autonomia federativa, que reconegui la seva nacionalitat, amb una llengua, una bandera i una cultura pròpia que destaquï la seva personalitat dintre la varietat de pobles lliures d'Europa.

L'Article 13 de la Constitució del 76

L'Article 13 de la Constitució del 1876 diu així: «*Todo español tiene derecho de emitir libremente sus ideas y opiniones, ya por palabra ya por escrito, valiéndose de la imprenta o de otro procedimiento semejante, sin sujeción a la censura previa.*»

Al caure del poder la fatídica dictadura, pel seu propi pes insubstancial, el qui substituï necessàriament al règim caigut inepte i atàvic, per astènia ciutadana, declarà públicament que venia al govern per a emparar-se en la Constitució del 76 i que procuraria calmar la situació política del país per tal de normalitzar constitucionalment l'Estat, mitjansant unes Corts en les quals llurs representants serien legalment elegits pel poble. No dubtem pas que la tasca del govern Berenguer és molt difícil. Ha estat començada amb prou prudència i amb seny en mig de conseqüents desorientacions virtuosament adhients a l'exaltació d'ànims, poc perillosos per ésser poc premeditats, per a no reconèixer-li bona voluntat fins per a dur-nos al que s'ha convingut en anomenar *normalitat constitucional*; però també veiem que el que ens pregonaren amb bella finalitat, no és pas ben bé la garantia completa dels drets ciutadans.

Aquell desgraciat article 13 de la Constitució espanyola del 1876, tan befat per la dictadura dels 13 fatídics que obrà despòticament en el regnat de Don Alfons XIII, sota la bona fé andalusa de Primo de Rivera, l'home més infeliç de la història d'Espanya, i de l'impuls de Martínez Anido, l'home més lleig i biliós d'Espanya, és el que està sotmès encara a la voluntat arbitrària dels poderdants i no a la llibertat cívica dels ciutadans. Quan serà que el poble de l'Estat espanyol podrà i voldrà ésser lliure totalment? És cert que molta culpa la té el mateix poble per conviure somort amb una indiferència jurídica que fa llàstima, per no dir fàstic. Aquests entusiasmes populars, tan endèmics i tradicionals, que el mateix es posen al servei d'un discurs d'En Sánchez Guerra que en una *faena* de Sánchez Mejias, com d'una manifestació monàrquica o republicana, com d'un enterrament geràrquic qualsevol o d'una vetllada cronològica a Pau Iglesias, sentint goig o llàstima segons els actes que es celebrin oportunament, són els que obstrueixen la suprema llibertat. Les tradicions i llegendes que envaeixen en les costums més heterogènies dels pobles successivament conquerits i reconquerits, amb l'ajut de l'analfabetisme—sigui total o parcial—són, ben segur, les causes primeres i segones de l'ensopiment social i polític de les nacionalitats ibèriques.

Què en treurem que els intel·lectuals, veritable selecció inquieta i rebel en favor de milloraments sociològics i biològics, cerquin mitjans de concòrdia, si el país dorm com una seda?

Què en treurem d'aquesta confraternitat ibèrica i intel·ligent entre Castella i Catalunya—i altres realitats hispàniques—si al poble tant se li en dona i el 90 per cent negligeix la cultura catalana i ignora la història racial i ni sap les més rudimentàries nocions de filologia i menys encara la diferència entre un idioma d'un dialecte?

Què en farem de parlar de republicanisme, si no hi ha cap interès per a la República, puix que el tòpic *ordre* viu còmodament amb la monarquia hereditària i constitucional?

El periòdic deuria ésser la tribuna de les idees socials i el bagatge del progrés democràtic, però li manca alè i coratge, a voltes, per no poder-se aixoplugar en l'article 13, ja que aquest no està desexiliat, amb tot i haver anunciat el govern d'ara que actuaria baix la Constitució de 1876. És clar que, en comparació amb el despotisme dictatorial, s'han pogut dir algunes coses una mica més clares. Sembla, però, que la mort del dictador hagi estat com un calmant per a exigir responsabilitats. El descobrir-se i el respecte davant d'un cadàver, sigui el qui sigui, és molt d'humà; mes això no és cap motiu per

DEMÓFIL

a canviar normes ni opinions. El mal és fet i deu reparar-se, en el que es pugui, en bé de tots els ciutadans que viuen i que, amb el treball i contribucions, són la més viva representació econòmica i espiritual de l'Estat, mantenint jerarquies i institucions constitucionals. La mort de Primo de Rivera no ha de servir de *pare-pedac* per a ocultar l'obra funesta de la dictadura. Això sí, no devem entretenir-nos massa en combatre a les persones, puix, qui no té defectes? sinó fonent els falsos ideals que les amparen i mantenen il·legalment. Hem de lluitar serenament, amb equilibri i seny, deslliurats d'apassionaments perillosos; és amb el sentiment, voluntat, intel·ligència i caràcter, que obtindrem la constància que farà actuar-nos lògica i humanament. L'idealisme serà sempre bo i tonificant mentre es posi fé i entusiasme en els mitjans legals. Mai, però, l'exaltació molt espontània ens conduirà noblement al fi.

Tot això ens ha semblat poder dir per avui; amb l'article 18 diríem moltes més coses i més clares també. De totes maneres no som *il·lusos*, bé prou que albirem, desgraciadament, que mentres diaris *independents*, en ideologia però no en negoci, com per exemple l'A. B. C., de Madrid, i «La Vanguardia», de Barcelona, siguin els de major tiratge i llur eclecticisme continuï essent el més esbravador entreteniment de la clàssica indiferència política i social del poble ibèric, n'hi haurà per molts anys per a que la civilització entri pels Pirineus i ens vingui d'Europa.

J. M. MIR MAS DE XEXÁS

Intel·ligència revolucionària

Per bé que la finalitat sigui la República, la Intel·ligència no és pas republicana. Calia tenir en compte la procedència ideològica dels signants del Manifest i encapçalar-lo d'igual faísó que aquest treball. Ara, el lapsus està fent un flac servei als que no som republicans, sinó revolucionaris, amants decidits del progrés polític-social dels pobles.

Passem pel lapsus, car no hi ha manera de remeiar el que ja està fet. Però parlem-ne de la Intel·ligència Republicana. Cal parlar-ne per tal d'esclarir la posició de cadascú.

La meua col·laboració a la Intel·ligència és ben clara i concreta. Hi ha quelcom a Espanya que barra el pas al progués polític-social del país, i aquest «quelcom» cal destruir-lo inexorablement, i per tal de destruir-lo, m'he unit amb els que coincideixen en la necessitat de la destrucció.

Tinc l'absoluta convicció, que ningú no ha desmentit, que la persistència de l'actual règim polític és una greu amenaça a les llibertats individuals i col·lectives del poble. Fins ara, aquestes llibertats han estat més que amenaçades: han estat conculcades contínuament. Mirem enrera i mirem a l'entorn nostre, encara: totes les llibertats estan absents, agreujades pel despotisme, i aquesta absència de les llibertats, des de la Restauració als nostres dies, ens té atuits, vexats, passant per un calvari de segrestaments i de dolors.

Res no queda en peu quan a l'enemic li plau d'enrunar-ho tot. Políticament i jurídicament, Espanya ha viscut sempre en la més pura de les ficcions, en ple sarcasme... Ara mateix, quan hom diu retornar les llibertats tallades per la Dictadura, el Govern nega la llibertat sindical per tal de retenir el proletariat sotmès al corporativisme.

Quantes coses més podríem dir!... Però si jo no les dic, és perquè no puc dir-les; i contra això que hom no pot dir, s'imposa combatre resoltament.

I per a combatre-ho, per a enderrocar aquest «quelcom» que barra el pas al progrés polític-social i a la dignificació civil del poble, crec que cal que tots els homes d'esperit liberal i llibertari ens unim per assolir una finalitat que ens és comuna: el canvi de règim polític d'Espanya.

I cal afirmar que aquesta finalitat hom no l'assolirà pel mitjà d'unes eleccions, per bé que aquestes aconseguissin la reunió d'unes Corts Constituents. Si algú cregués el contrari, la Història i el sentit comú el desmentirien d'una manera absoluta.

La Intel·ligència, que indegudament s'anomena «republicana», no té com a fi unes eleccions, de les quals jo no podria fer-me'n ni me'n faria solidari ni menys particip. La Intel·ligència té per finalitat l'enderrocament dels obstacles que fan nosa i la realització d'un programa mínim, i per mi, el programa és el de menys. El tot immediat de ço altre.

Tanmateix, això diu que la Intel·ligència no admet altre adjectiu que el que encapçala aquest treball.

J. PEIRÓ

(De l'«Opinió»)

PERFILS

DESEM ELS GUANTS A CASA

La convivència nostra entre elements de pensa políticament diversa, fa situar-nos a un pla humaníssim de tolerància.

Els fets vius que motiven la nostra divergència, els que contrasten, no obstant la permanència essencial,—com un extracte sintètic—de la idea, sovintment són amorosits en el judici, per una distinció de tracte; aquesta manera, però, de tractar les coses, tenint en compte els convencionalismes, és com un convenciment de que representem una farsa, o com un refinament d'hipocresia.

Seria preferible—no en dubtem gens ni mica—que toquéssim les coses amb menys por de trencar-les; potser si que amb la nostra embranzida es podria destruir la forma, però restaria, purificat, si evidentment la idea és estimada, el seu esperit; aleshores seria probable i saludable la comprensió.

Ara, no arribats encara al fi que perseguim, és molt convenient la discussió de formes; fins després no esdevindrà una virtut la tolerància.

Possiblement serem esguardats amb prevenció per als que, com a fet casual, són en alguna de les parts actives de la idea.

Però nosaltres hem de convenir justificadament, que molts aspectes de la vida real que priven la instauració de perfecció idealment sentida, no és possible d'eliminar-los, partint del punt de vista de les coses actualment constituïdes.

A. DOT-ARXÉ

Desvetllament Ciutadà

En el transcurs de la vida política dels pobles s'atravesen, en ocasions, circumstàncies paradoxals; hi ha certs moments en que al posar a la pràctica, un recurs per la solució d'un problema imminent, recurs qual eficàcia era indubtable, ha resultat no sols una brusca temeritat sinó àdhuc la més gran imprudència i al revers d'això a voltes uns procediments, amb els quals ningú podia avenir-se per les seves arbitriietats i restriccions crudels, han germinat silenciosament i han donat un fruit insospitat, a l'arribar la seva hora.

Amb més i amb menys, així ha ocorregut amb el règim dictatorial; qui ho hauria dit, durant aquells 76 mesos interminables per tot ciutadà de sentimentiments lliberals, que estàvem en la fecundació d'algunes prosperitats inconegudes... Francament, no semblava pas que d'aquells temps s'en pogués esperar res de bó i n'obstant ja de cara a la normalitat havem pogut constatar que filles d'aquell estat anormal són, el desvetllament d'un sector importantíssim de ciutadans de totes les regions; les interessantíssimes manifestacions de solidaritat i comprensió entre els intel·lectuals; l'activa organització de tots els sectors polítics ofegats aleshores i l'acoblament de sis generacions de joventut inèdita en un sol bloc; això últim sobretot no ho tornarem a veure

nosaltres, l'atzar ens ha volgut afavorir amb aquest fruit, potser perquè sapiguem aprofitar per prevenir-nos de retorns possibles; tan mateix fora inconcebible que ens deixéssim escapar tan bell present i la manera d'aprofitar-nos-en tota la joventut, és volguent conèixer i fent-se reconèixer els drets de ciutadà; mantenint-nos constantment al corrent del moment polític; il·lustrant-nos amb l'història dels pobles, pro no fixant massa atenció en certs aspectes, perquè els temps canvien; i per acabar, no inhibint-se, la nostra vitalitat no és per fer de paràsit; havem de despertar aquells que dormint encara estan somniant xarlestons, tangos i futeses semblants; havem d'infiltrar l'esperit d'activitat on les necessitats ens empenyen i no deixar-nos contaminar la inhibició i l'abúlia que no són més que epidèmies socials.

Els pobles forts, són els pobles cults; de la feblesa dels pobles s'enrobusteixen els poders; els poders forts han tingut sempre una tendència natural a abusar de llur força i es aleshores que és aplicable alló de que tots els pobles tenen el Govern que es mereixen.

J. SABATER VIDAL

Vària

MUSSOLINI

Altra vegada, aquest maníac d'Itàlia ens ha amenaçat d'enviar-nos «un bòlid gegantí que es llençaria contra qui fós i aixafaria tots els obstacles que trobés».

En el diccionari bèl·lic que ell s'ha anat fent en els seus discursos, no hi havien encara unes frases tant roents.

Itàlia que, segons ell, és a punt de tenir 43 milions d'habitants, ja no és un poble petit, sinó una massa humana, organitzada de tal manera, que no se la pot atacar sense perill de mort; és un poble que camina, empès per els entrebancs interiors, vers unes noves perspectives en l'horitzó.

L'Itàlia feixista, més ben dit, l'exèrcit de les camises negres, encara contra Europa els fusells, les ametralladores, els cuirassats, els avions i els canons, que és, segons Mussolini, un fet molt més bell que les seves mateixes paraules.

Tot, de segur, que és foc d'encenalls; és molt probable que el poble, aturidit per la seva dictadura cruel, sagnosa, no combrega pas amb les seves idees imperialistes, i és possible que demà, una idea agudament oposada, s'imposarà; havem de tenir en compte que una de les causes que motivà l'adveniment de Mussolini foren els fets dels contadini i dels comunistes que, segons ell, s'apropiaven de les terres i les fàbriques.

Ara que el Pan-Europeisme, avança en camí probable, que Aristides Briand convida en nom de França als 26 Estats d'Europa a constituir-se en una Unió Federal, i que a Berlín es celebra, sota la presidència de Nintxix, ministre iugoslau, el congrés Pan-europeu, Itàlia pot ésser no és cap perill, però no deixa de preocupar.

«PALESTRA»

La suspensió d'actes polítics, impedi un acte que tenien organitzat uns joves d'aquesta ciutat, amb la col·laboració de «Palestra», en el nostre Teatre Principal. La seva finalitat havia d'ésser una crida a la joventut, per a promoure un moviment amb ella, iniciant-la al seu propi millorament en tots els aspectes, moral, intel·lectual, social i físic, i desvetllar el seu interès per totes les causes nobles, sempre d'acord amb el programa de «Palestra», que per això ha estat constituïda. No havent-se portat a cap ara, desseguida que es pugui s'intentarà la realització de dit acte.

CONSULTORI - JUBERT

MEDIC-QUIRÚRGIC
Malalties de les criatures.
Malalties de la pell.
Cirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.
Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

Política local

El nostre company i ferm republicà, En Ramon Sargatal, ha renunciat el càrrec de conceller municipal amb els següents termes:

«A la vegada que acusar rebut a la seva atenta comunicació del dia 5 del mes en curs, referent a haver estat designat per a ocupar el càrrec de regidor d'aquest Excel·lentíssim Ajuntament, la present és per a pregar-li tingui en consideració l'adjunt certificat mèdic per a tramitar la meua renúncia a l'esmentat càrrec, el qual, en les presents circumstàncies i esclau com sóc dels ideals democràtics, hauria tingut de complimentar a desgrat meu.

Crec sincerament que sols el poble sobirà, amb la seva lliure voluntat i per mitjà del seu vot, pot conferir lleialment la seva representació en el govern municipal de la nostra ciutat; de no ésser aixís, no veig la possibilitat de considerar com un honor ocupar càrrecs que un elemental deure de ciutadania ens priva de veure amb simpatia i concedir-los-hi el nostre beneplàcit

Déu guardi a V. molts anys.»

Cinema, Teatre i Música

No podem pas, com en altres setmanes, elogiar cap dels programes que ens ha donat l'Empresa dels Cines durant aquests darrers dies.

En el Teatre Principal, el dijous, dia 15, es projectaren uns metres de pel·lícula grisos.

El diumenge, a l'Ideal Park, una pel·lícula d'aquelles que d'un sol revòlver en surten sis cents trets sense necessitat de carregar-lo; metres i més metres, mancats d'emoció i de gust.

En el Teatre Principal, el diumenge, cine i atraccions, que acabaren amb una actitud d'una part del públic, que no podem pas aplaudir, ja que no és pas raonable que exterioritzin la seva protesta fent-ne víctima a una pobre persona que es guanya el pa amb un treball que de segur li dona prou pena, atesa la seva edat i complexió, no del tot favorable per a conquerir-se un èxit falaguer. L'espectacle és dolent; no legalitza, però, que part del públic es mostri mancat de cultura, promoguent un esvalot que no té de portar-li cap resultat. En tot cas la reclamació deu fer-se a l'Empresa, que té el deure d'assessorar-se de la qualitat d'una atracció, abans de presentar-la al públic.

Es de doldre, quan s'havia iniciat una temporada força selecta en els espectacles, un entorpidiment com el de diumenge.

Desitgem que l'anunciat per a properes festes sigui un èxit.

De moment podem augurar-lo per a el programa que ens anuncia la filmació de l'Angel de la calle, ja que coneixem la justa fama de que ve precedit aquest film.

Se'ns dona ja com a certa la nova de que el local cinema de l'Ideal Park ha estat adquirit per el senyor Josep M.ª Capellà, de Torroella de Montgrí.

Sembla que és desig seu l'acabar les obres d'embelliment de l'esmentat cine.

Tant prompte com ens sigui possible, procurarem assabentar als nostres llegidors de tots aquells detalls que els puguin ésser d'interès.

A. S.

Municipals

Reunida la Comissió Municipal Permanent, el passat dia 20, adoptà els acords següents:

Aprovar definitivament els Padrons per l'exacció dels arbitris corresponents a l'any que som.

Que es procedeixi al pagament dels comptes que foren relacionats, l'import dels quals puja a 222'98 pessetes.

Adherir-se a la proposta sol·licitant la Creu de Beneficència per al Dr. Bartrina Costa.

Concedir un socors a la senyora Torrent, vídua de l'empleat senyor Castanyers.

Assentir a la demanda del senyor Corriols, concedint-li una gratificació pels seus treballs com a Director interí de l'Escola municipal de Música.

Donar el permís al senyor Figueras per la instal·lació d'un motor elèctric.

Atorgar-ne al senyor Capdevila C. per la construcció d'una casa a la Plaça de Balmes.

Aprovar la proposició del Conseller de Foment, donant compte de la subhasta d'alguns materials que es trobaven dipositats a la Caserna del Carme.

Accedir a la petició del senyor Ribes i que es procedeixi per tant al desglossament i lliurament dels documents que acompanya a l'instància del Concurs a la plaça de Director de l'Escola municipal de Música.

Passar al negociat de Governació la sol·licitud de la Sra. Bretcha, interessant que li sigui permès col·locar taules a la Plaça Clarà davant del seu Hotel.

I nomenar l'Oficial Major de Secretaria, Comissionat per assistir al judici d'exempcions davant la Junta de Classificació i Revisió de Girona, el pròxim dia 26.

Sense cap altre assumpte, el senyor Alcalde-President aixecà la sessió.

En sessió del mateix dia, sota la presidència de l'Alcalde senyor Tresserras, tingué lloc la extraordinària de l'Ajuntament en plé. Hi eren presents els Regidors senyors Arau, Capdevila, Descals, Agustí, Hostench, Torramilans, Genís, Trasfi, Artigas Josep, Artigas Jordi, Prat, Casamitjana i Castanyer.

S'aprovà l'acta de l'anterior.

Abans de començar els assumptes de l'ordre del dia i trobant-se present el senyor Artigas Jordi, la Presidència el declarà—en substitució del senyor Casabó—possessionat del càrrec de Regidor.

Despatxant els assumptes, objecte de la sessió, foren presos aquests acords:

Assistir en incorporació a l'arribada del senyor Bisbe.

Quedar assabentats del fall resolutori del Govern Civil de la província en l'Expedient instat amb motiu de la suposada incapacitat del senyor Descals per a exercir el càrrec de Regidor.

Admetre la renúncia que del càrrec de Regidor presentà el senyor Sargatal.

Aprovar la proposició de la Comissió especial d'aigües per la construcció d'un dipòsit a més alçada i de més cabuda que l'existent amb l'esmena interessada per el senyor Castanyer, en el sentit que, en posseir els terrenys necessaris per a emplaçar el dipòsit, cal fer-ho a base de que pugui tenir una cabuda de 3000 metres cúbics i que es practiquin les obres necessàries d'explanaació dels dits terrenys, a l'objecte d'ampliar, quan convingui, la cabuda del dipòsit de 1500 metres cúbics projectat, i pujar fins a 6000 pessetes la quantitat de 52000, calculada per la Comissió proponent.

Nomenar el Regidor senyor Tutau, vocal de la Comissió Mixta de la Plaça de Braus.

Aprovar la proposta del Conseller d'Hisenda per a retornar al Banc de Crèdit local d'Espanya, a compte del Prèstec formalitzat, la quantitat de 22361'75 pessetes que figuren en el Pressupost refós de l'any corrent, i que les despeses de comissió que ascendeixen a 467'87 pessetes es paguin de la consignació que la Comissió Permanent acordà mitjançant proposta del Negociat d'Hisenda.

Per últim foren ratificats els acords de la C. M. P. presos en sessió del mateix dia, motivats per les instàncies de la senyora Torrent i senyor Corriols.

Acabats els assumptes, la Presidència aixecà la sessió.

Els Esports

FUTBOL

Centre Obrer, 3. - Orfeó P. O., 1

Amb aquest resultat finí el partit jugat diumenge passat. La mala qualitat de joc, emprat per ambdós equips, feu que el partit transcorregués dintre el més gran ensopiment i que l'escàs públic que hi assistí en sortís poc complagut.

El triomf dels del Centre fou merescut, perquè posaren més entusiasme en la lluita.

L'arbitratge del senyor Vinyes, correcte.

■ Amb el partit més amunt anotat, finí el «Torneig Local Copa Ajuntament». Sembla que, degut a la forma en que venia desenrotllant-se, els directius han cregut convenient deixar sense efecte la intenció de que fos jugat a dues voltes. Per tant, els clubs han quedat classificats com segueix: primer, Olot F. C.; segon, Indústria i Comerç; tercer, Centre Obrer, i quart, Orfeó Popular Olotí.

El president del club ha fet donació d'onze medalles per el que ha quedat al quart lloc. D'aquesta manera tots han obtingut premi.

■ Ha mort, víctima d'una gran lesió al cap, que es va produir, jugant al camp del Sans, el porter de l'A. O. de Vilanova, Emili Gimeno.

Per la premsa diària hem pogut veure com tota la Catalunya esportiva s'associava al dol que ha causat aquesta sensible desgràcia.

A l'acte de l'enterrament, efectuat dijous a la tarda, hi assistiren representacions de la quasi totalitat dels clubs de Catalunya.

Descansi en pau l'entusiasta i excel·lent jugador, mort en la pràctica del seu esport favorit.

EXCURSIONISME

Són molts els que s'han inscrit per a la excursió a la Mare de Déu del Mont. Per l'entusiasme que regna, sembla que serà una excursió en la que els seus organitzadors s'apuntaran un nou èxit.

■ Hom diu que per part dels elements organitzadors d'aquestes excursions, existeix el projecte d'organitzar, combinat amb un aplec, un gran «cross» de parelles mixtes. Procurarem tenir-ne al corrent als nostres llegidors.

Electricitat Mèdica Cures per diatèrnia, sol d'altura, etc.—Raigs X

GASSIOT Plaça de l'Estel (Pla de Llacs) entrada per l'avinguda Paluzie.

D'ací i d'allà

Hem rebut el butlletí de la «Casa de Catalunya», de París, amb el que hem establert el canvi gustosament.

Aixís mateix hem rebut la narració biogràfica «La vida d'En Joan Gralla», del nostre amic Amador Garrell, director del setmanari «La Gralla», de Granollers, i de la que en parlarem en el pròxim número.

■ Dijous vinent, dia 25, a les set de la vetlla, en el «Saló Citroën» d'aquesta ciutat, tindrà lloc la inauguració d'una interessantíssima exposició de pintures dels nostres artistes, Barnadas, Gussinyé, Vila, Solé, Vilà i altres. Augurem un èxit.

EN EL BAR DEL PARC

TELEFON, 48

HI TROBAREU HABITACIONS I CUINA CASOLANA, A BONS PREUS.

■ Adolf Fargnoli, el finíssim artífex de la fusta, ha tingut la gentilesa de felicitar-nos per la nostra tasca periodística, a l'ensens que ens tramet una artística invitació a l'exposició que en el «Círculo de Bellas Artes», de Madrid, té oberta del 10 al 28 del corrent.

No cal dubtar que aquesta exposició superarà a les anteriors i que l'amic Fargnoli obtindrà un vertader èxit. Li avancem la nostra felicitació.

■ En virtut de l'ordenat per la superioritat i per disposició del senyor alcalde, a partir del pròxim diumenge 26 de l'actual, i en l'oficina de Sanitat situada en els baixos de les Cases Consistorials, tots els dies hàbils a les set de la tarda, tindrà lloc la vacunació i revacunació gratuïta dels veïns d'aquesta ciutat i terme municipal, sense distinció d'adats i sexes.

■ Demà estaran obertes les farmàcies dels senyors Ros i Fajula.

■ Demà estaran oberts els estancs número 2 del Passeig de Blay, número 3 del carrer de Sant Rafel i número 5 del carrer de la Proa.

BARBERIA de Robert Lladó

Passeig de BLAY, 51.

Serveis esmerats i higiènics—Lotions de les millors marques nacionals i estrangeres—Masatge facial i elèctric.

■ Hem rebut un comunicat de l'Alcaldia, recordant l'obligació legal que tenen els automobilistes i motoristes d'ajustar se a la velocitat establerta per al trànsit en les poblacions, i que tan sovint oblidem, amb la conseqüència natural d'atropellar sovint viants. Adverteix que en cas d'incompliment aplicarà la multa màxima a l'article del reglament que hi fa referència i que diu així:

«La velocidad de la marcha de los automóviles i motocicletas se reducirá cuanto sea preciso, siempre que su presencia pudiera ocasionar algún desorden o entorpecer la circulación, y no podrá exceder de la equivalente al paso de hombres en los parajes estrechos o muy frecuentados.»

■ **Companyia del Ferrocarril d'Olot a Girona.**—El dia primer de Juny amb motiu d'haver M. Z. A. alterat l'horari del correu n.º 210 que arribava a Girona a les 18'05 i a fi d'enllaçar d'acord amb el nou horari, la Companyia Olot a Girona avençarà la sortida de Girona del tren número 8 que actualment és a les 18'30, serà a partir d'aquella data a les 18'10 i arribarà a Olot a les 20'36. El tren número 9 que surt d'Olot a les 17 tindrà l'arribada a Girona a les 19'37 en comptes de les 19'47 que és actualment.

■ Dijous pròxim el poble del Mallol celebra el seu «Roser» amb l'aplaudida orquestrina «Jazz Teem».

El mateix dijous el poble de Sacot celebra la festa de Sant Isidre, amb l'orquestra «La Principal Olotina».

PELEGRÍ SERRAT

S'ofereix al públic per a tota mena de treballs referents a instal·lacions higièniques i tota classe d'articles de Llauneria. - Preus mòdics.

SANT BERNAT, 9. - OLOT

Impremta de Pere Aubert, Olot

Magatzems de Robes **CASA NYERA**

DE

JOAN GUITART

La Casa de les Novetats. - Senyora: Abans de comprar, visiti aquests Magatzems

Carrer de l'Aigua, 10 — OLOT

Hotel-Restaurant de Sant Sebastià

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

LINCOLN

Xampany garantit de Cava

Caves Sant Sadurni de Noya

Dipositari: ESTEVE HOSTENCH.-- OLOT

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

Esteve Molas

Clivillers, 21.— OLOT

**DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR**

Banc de Catalunya

CAPITAL SOCIAL: 50.000.000 DE PESSETES

CASA CENTRAL: Rambla d'Estudis, 10. - Barcelona
Sucursal d'OLOT: Sant Rafel, 24

AGENCIES I SUCURSALS: Barcelona (Sans, Sant Andreu, Gràcia, Rambla del Centre, Plaça d'Espanya), Madrid, Girona, Lleida, Tarragona, Las Palmas (Canàries), Anglès, Arbúcies, Arenys de Mar, Badalona, Banyoles, Blanes, Calella, Eivissa, Figueres, Hospitalet, Hostalrich, Igualada, Llagostera, Malgrat, Masnou, Mataró, Molins de Rei, Palafrugell, Palamós, Port-bou, Santa Coloma de Farnès, Torroella de Montgrí, Valls, Vendrell, Vic, i Vilafranca del Panadès.

FILIALS: Banque de Catalogne (Paris-Perpignan-Cerbère), Banc de Tortosa i Banc de Reus de Descomptes i Prèstecs.

Liquid a que paguem els Cupons venciment 1.º de Juny proper

	Preu	Canvi actual	Rendiment net
Deute Argentí 6 %	6'937	103'25	5'37 %
Obligs. Ajuntament de Castelló 5 %	6'218	97'—	5'12 »
» Barcelona Traction 6 % 1927	6'937	102'50	5'41 »
» Catalana Gas i Electr. 6 % G.	7'331	103'75	5'65 »
» Mallorquina Electricitat 3 %	3'233	—	— »
» Ferrocarrils Andalusos, 3 % 1907	6'652	66'—	4'03 »
» Sevilla, Xereç, Cadiç, sèrie groga, interès fixe, doms. cupó n.º 45	4'465	—	— »
» Ferrocarrils Sevilla, Xereç, Cadiç, sèrie groga, interès variable, doms. cupó n.º 45	4'505	—	— »
Bons Sucreira d'Espanya 6 %	13'462	100'50	5'35 »
Obligs. Colònia Güell 6 %	7'462	101'50	5'88 »
» Sert, S. A. 6 %	6'64	98'—	5'42 »
» Comp.ª Transatlàntica 6 % 1922	7'462	101'75	5'86 »
» Electro Metalúrgica de l'Ebre 6 %	7'868	102'—	5'77 »

ACCIONS

Comp.ª Hisp. Amer. d'Electr., sèries A, B i C. (Chades) cupó n.º 18, a 9'604 dur. D i E. » » » a 1'941 »
Societat General Aigües de Barcelona, noves, cupó n.º 22, a 19'90 ptes. velles, » » » a 29'85 »
Companyia Trasmediterrània, cupó n.º 31 a 29'85 »

Oferim al públic les màximes facilitats per a tota classe d'operacions de Banca i Borsa

CAIXA D'ESTALVIS. - Interessos al 4 % anual

Negociem els Cupons, Cèdules Argentines i Uruguay, venciment primer de Juliol.
VIATGES CATALONIA

EL DE MÉS RENDIMENT

i EL MÉS ECONOMIC

DE VENTA EN TOTS ELS BONS ESTABLIMENTS

EL MÉS BO